

BESCHIKKING VAN HET GERECHT (Vierde kamer)
1 juli 1994

Zaak T-505/93

G. Osório
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Intern vergelijkend onderzoek – Aankondiging van vergelijkend onderzoek – Procesbelang – Niet-ontvankelijkheid”

Volledige Portugese tekst . . . . . II - 581

Betreft: Beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie om de aankondiging van intern vergelijkend onderzoek COM/T/A/93 voor de vorming van een reserve niet te verbeteren, alsmede tot schadevergoeding.

Beslissing: Verwerping.

Resumé van de beschikking

Verzoekster, aangesteld als tijdelijk functionaris van de rang A 7, meldt zich aan voor het intern vergelijkend onderzoek COM/T/A/93 georganiseerd voor de vorming van een reserve van personeelsleden van de rangen 8 tot 4 van categorie A.

Volgens de aankondiging van het vergelijkend onderzoek „worden de geslaagde kandidaten bij hun aanstelling ingedeeld in de rang die zij op de datum van de vaststelling van de reservelijst hadden, mits zij bij hun aanvankelijke aanwerving waren ingedeeld volgens de op dat ogenblik geldende criteria. Was dit niet geval, dan zullen zij worden ingedeeld volgens de criteria die gelden op de datum van ingang van het besluit waarbij zij in vaste dienst worden aangesteld.”

Het vergelijkend onderzoek bestaat onder meer uit drie schriftelijke examens, waaronder een voorafgaande selectieproef die identiek is voor alle rangen.

Verzoekster wordt opgeroepen voor de schriftelijke examens voor de loopbaan A 7/A 6. Zij verzoekt de jury, het besluit om haar niet toe te laten tot de examens voor de loopbaan A 5/A 4 te heroverwegen, doch deze deelt haar mee, dat zij het aanvankelijke toelatingsbesluit niet kan wijzigen zonder de aankondiging van het vergelijkend onderzoek te schenden en dat verzoekster niet is geslaagd voor de voorafgaande selectieproef.

Daarop dient de betrokkene een klacht in, waarin zij stelt, dat de aankondiging van het vergelijkend onderzoek het discriminatieverbod en artikel 5 Ambtenarenstatuut schendt, omdat een tijdelijk functionaris met een gelijkwaardige ervaring als de hare tot de schriftelijke examens voor de loopbaan A 5/A 4 kon worden toegelaten, indien hij, anders dan zij, bij zijn aanvankelijke aanwerving niet was ingedeeld volgens de toen geldende criteria. Zij vraagt met name de verbetering van het desbetreffende punt van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek.

De Commissie antwoordt verzoekster, dat haar klacht zonder voorwerp is geraakt, omdat verzoekster niet het vereiste minimumaantal punten heeft behaald voor de gemeenschappelijke selectieproef en dit resultaat haar deelneming aan het vergelijkend onderzoek beëindigt.

De ontvankelijkheid

1. *De vordering tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie om het in casu relevante punt van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek niet te verbeteren*

Met betrekking tot het voorwerp van de vordering tot nietigverklaring merkt het Gerecht om te beginnen op, dat verzoeksters procesbelang moet worden beoordeeld tegen de achtergrond van het doel van het beroep, te weten de erkenning van de gegrondheid van het verzoek om verbetering van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek, dat verzoekster had ingediend om tot de examens voor de loopbaan A 5/A 4 te kunnen worden toegelaten (r.o. 25).

Referentie: Hof 6 juli 1983, Geist/Commissie, 117/81, Jurispr. blz. 2191, r.o. 7

Het Gerecht is van mening, dat aangezien verzoekster niet is geslaagd voor de schriftelijke selectieproef, zij in ieder geval geen enkele kans had om op de reservelijst voor de loopbaan A 5/A 4 te worden geplaatst, en zij derhalve geen belang heeft bij een beroep tot nietigverklaring van de afwijzing van haar verzoek om verbetering van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek (r.o. 28 en 30).

2. *De vordering tot schadevergoeding*

Het Gerecht herinnert eraan, dat een beroep tot vergoeding van de door een gemeenschapsinstelling veroorzaakte schade slechts aan de eisen van artikel 19 van 's Hofs Statuut-EEG en artikel 44, lid 1, sub c, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht voldoet, wanneer het bevat: de gegevens die het mogelijk maken te bepalen welke gedraging verzoeker aan de instelling verwijt, de redenen waarom verzoeker meent dat er tussen die gedraging en de gestelde schade een oorzakelijk verband bestaat, en de aard en de omvang van die schade. Daartegenover staat, dat een verzoek om toekenning van een niet nader gepreciseerde schadevergoeding onvoldoende is bepaald en derhalve niet-ontvankelijk moet worden geacht (r.o. 33).

Referentie: Hof 2 december 1971, Zuckerfabrik Schöppenstedt/Raad, 5/71, Jurispr. blz. 975, r.o. 9; Gerecht 10 juli 1990, Automec/Commissie, T-64/89, Jurispr. blz. II-367, r.o. 73

Het Gerecht stelt evenwel vast, dat verzoekster in haar verzoekschrift het bedrag van de gestelde schade niet heeft becijferd, geen feitelijke gegevens heeft verstrekt op grond waarvan de aard en de omvang van die schade zouden kunnen worden beoordeeld en niet heeft aangetoond en zelfs niet heeft gesteld, dat bijzondere omstandigheden rechtvaardigden, dat zij in haar verzoekschrift de juiste omvang van de schade niet heeft gepreciseerd en het bedrag van de gevorderde vergoeding niet heeft becijferd. Bovendien is in het verzoekschrift ook niet aangetoond, dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de gestelde onwettigheid van het omstreden punt van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek en de gestelde schade (r.o. 34, 35 en 36).

Referentie: Automec/Commissie, reeds aangehaald, r.o. 75-77; Gerecht 20 september 1990, Hanning/Parlement, T-37/89, Jurispr. blz. II-463, r.o. 82

Verder herinnert het Gerecht eraan, dat de niet-ontvankelijkheid van een vordering tot nietigverklaring de niet-ontvankelijkheid van de vordering tot schadevergoeding meebrengt wanneer er, zoals in het onderhavige geval, een nauw verband bestaat tussen de twee vorderingen (r.o. 37).

Referentie: Hof 16 juli 1981, Albini/Raaden Commissie, 33/80, Jurispr. blz. 2141, r.o. 18; Hof 14 februari 1989, Bossi/Commissie, 346/87, Jurispr. blz. 303, r.o. 31; Gerecht 9 februari 1994, Latham/Commissie, T-3/92, JurAmbt. blz. II-83, r.o. 37

Dictum:

Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.